

kvalifikation, som man ikke selv kan se fornuf-
ten i. For så ender vi med, som det også er ble-
vet sagt før af fru Pia Christmas-Møller, tror jeg
det var, at undervisningscentre begynder at
skulle annoncere efter elever, frem for at man
har det problem, som regeringen i hvert fald
påstår at man har, nemlig at man skal op på
yderligere 50.000-60.000 helårspladser.

Og så til sidst skal jeg sige, at Fremskridts-
partiet afviser SF's dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er til hr. Peter Duetoft, som var inde på, at
Enhedslisten var de sidste, man ville lave aftale
med på dette område.

Men dér synes jeg sådan set, at hr. Peter Due-
toft burde prøve at forholde sig lidt til substans-
en i det udspil, der ligger fra De Konservative
og Venstre, i stedet for at forholde sig til, hvor-
vidt det er noget, der kan spises af den ene og
den anden part uden for dette Ting.

Substansen er jo, at de vil indføre en form for
brugerbetaling, som betyder, at det ikke bliver
et reelt tilbud til alle at få en mulighed for efter-
og videreuddannelse, men regulært bliver
noget, der bliver meget selektivt for en meget,
meget snæver gruppe.

Og jeg ved ikke, om det er det, som hr. Peter
Duetoft mener at regeringen skal lægge ryg til
sammen med dem.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil sige til fru Annette Just, at jeg er en lille
smule forvirret. Hr. Jan Køpke Christensen fra
Fremskridtspartiet sagde i en af sine korte
bemærkninger – og refererede dermed til en
undersøgelse, der er lavet – at jo snævrere, jo
mere erhvervsrettet et uddannelsesforløb er, jo
mindre sandsynlighed er der rent faktisk for, at
uddannelsesforløbet kan bruges til noget, at folk
får arbejde bagefter.

Så kommer fru Annette Just og siger i sin ord-
førertale, at de bløde, generelle, brede kvalifika-
tioner ikke duer til noget som helst og ikke kan
bruges, men at det derimod drejer sig om at sat-
se på det mere snævert erhvervsrettede.

Er der splid i Fremskridtspartiet omkring det-
te her, eller hvad er meningen? Jeg håber, at det
er hr. Jan Køpke Christensen, der tegner butik-
ken i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det er vel typisk for Fremskridtspartiets måde
at behandle dette forslag og andre forslag om
arbejdsløse på, at man stiller det op, som om det
eneste, det drejer sig om for regeringen, er at
nedbringe nogle arbejdsløshedstal, som om det i
sig selv var noget, der kunne tælle nogen steder.

Tror man virkelig, at danske vælgere er så
dumme, at de bare falder for nogle arbejdsløs-
hedstal, der falder lidt eller stiger lidt? Det er jo
ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig
om, er de arbejdsløse. Her ligger forskellen på
Fremskridtspartiet og deres meningsfæller til
forskellig side og så andre partier her i salen. Vi
tænker ikke på nogle arbejdsløshedstal: Vi tæn-
ker på de arbejdsløse.

Jeg er af den faste overbevisning, at der vil
være et stort antal mennesker, der aldrig nogen
sinde vil få chancen for at få en af de arbejds-
pladser, man normalt betegner som en reel
arbejdsplads. Hvad skal de mennesker så lave?
Hvordan skal vi få de mennesker til at føle, at de
trods alt spiller en rolle i dette samfund, at vi
dog giver dem en chance for at finde ud af et
eller andet, som på en fornuftig måde kan bringe
dem ind i et eller andet? Det må de så selv
finde ud af; der er ingen, der kan anvise dem
det.

Men jeg må lige minde fru Annette Just om i
relation til spørgsmålet om skattesænkning og
alt det dér, at det jo er en ældgammel tanke-
gang, at hvis bare man sætter skatterne ned, bli-
ver der flere arbejdspladser. Der er intet bevis
for det.

Hvor i verden er det land, der skaber en
masse yderligere arbejdspladser? Vi kan høre
det dagligt – de, der følger med i Tyskland:
Tysklands erhvervsliv går frem og går frem og
går frem, men beskæftigelsen stiger ikke.

Skyldes det de tyske skatter? Næ, det skyldes
ganske simpelt den omstændighed, at det, der
går frem, er den højtekniske udvikling, det er
den, der kræver færre og færre beskæftigede.
Kun hvis man sætter ind på dén, kan man være
med i den internationale konkurrence.

Centrum-Demokraterne har i lang tid givet
udtryk netop for dette: Vi tænker ikke på nogle
arbejdsløshedstal. Det er for øvrigt heller ikke
det, der tæller, det er beskæftigelsestallene, og
de ser som bekendt noget anderledes ud.
Udviklingen i beskæftigelsen ser jo helt ander-
ledes ud end det, der svarer til udviklingen
i arbejdsløshedstallene. Det ligger klart for